

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ

Η προσπάθεια των Καθηγητών του Τμήματος Ελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ να διασφαλίσουν την πρόοδο του τμήματος για τα επόμενα 50 χρόνια βρίσκει τον ιδανικό αρωγό στο πρόσωπο ενός πρώην φοιτητή, του επιχειρηματία Πήτερ Ποντίκη που ενισχύει τα ελληνικά γράμματα με 200,000 δολάρια

Με τον Πήτερ Ποντίκη συναντηθήκαμε στο γραφείο του Καθηγητή Βρασίδα Καραλή που μας υποδέχτηκε με φρεσκοτυπωμένο το καινούργιο του βιβλίο *The Glebe Point Road Blues* και με νάρθηκα στο δεξί χέρι μετά το πρόσφατο ατύχημά του. Πάνω σε ένα τραπέζι, κούτες με το *A Journal for Greek Letters*, το επίσημο, δίγλωσσο περιοδικό που εκδίδει το Τμήμα Νεοελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών και που αυτή τη φορά έχει θέμα τον ελληνικό κινηματογράφο. Παρών στη συνάντηση είναι και ο καθηγητής Αντώνης Δρακόπουλος. Λείπει μονάχα ένα πορτρέτο του Νικόλαου Λουράντου. Υπάρχουν άραγε Λουράντοι σήμερα στην ελληνική παροικία; Η προσπάθεια του Καθηγητή Βρασίδα Καραλή και των συναδέλφων του να διασφαλίσουν τις υλικές προϋποθέσεις συνεχούς προόδου του τμήματος για τα επόμενα 50 χρόνια έχει ξεκινήσει παρά τα εμπόδια που δημιουργεί η πολιτική -κυρίως- πολυδιάσπαση της παροικίας, ο ανταγωνισμός των οργανωμένων κέντρων επιρροής και μικρόψυχες σκοπιμότητες.

«Εκφράζω την ευγνωμοσύνη του τμήματος, γιατί ο Πήτερ είναι ο πρώτος από τους φοιτητές μας που μας ενισχύει για να παράγουμε έργο για την επόμενη γενιά. Με τη βοήθειά του ετοιμάζουμε εκπαιδευτικό υλικό για αρχάριους, καθώς και ιστοσελίδα. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να ενθαρρύνουμε φοιτητές που έχουν πολύ μικρή ή καμία επαφή με την ελληνική γλώσσα. Θα επιχειρήσουμε και έναν

εναρμονισμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων προσαρμοσμένων στις ανάγκες μας, ώστε να μη διδάσκει ο καθένας ό,τι θέλει και με έμφαση στην πολιτισμική διάσταση της γλώσσας» μας λέει ο Βρασίδης Καραλής.

«Από την ίδρυση του τμήματος έχουν περάσει 8-9,000 φοιτητές και δυστυχώς δεν υπάρχει βάση δεδομένων» προσθέτει ο Αντώνης Δρακόπουλος «αλλά δυστυχώς η ενίσχυση του τμήματος δεν είναι τόσο εύκολη υπόθεση. Τώρα διδάσκουμε τα παιδιά παλαιότερων φοιτητών μας. Συναντούμε τους γονείς και διαπιστώνουμε ότι έχουν μεγάλη αγάπη για τα ελληνικά γράμματα και πολύ όμορφες αναμνήσεις από τα φοιτητικά τους χρόνια. Υπάρχει ο δεσμός και μπορεί να βοηθήσει τον σκοπό μας. Η δημιουργία διαύλων επαφής με τις νεότερες γενιές πάσχει και ευθύνη έχουν και οι εφημερίδες, που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους. Δεν είναι μόνο οι φοιτητές αλλά και οι σύλλογοι που θα μπορούσαν να βοηθήσουν. Αλλά και εδώ ο διάυλος μεταξύ πανεπιστημίου και συλλογικοτήτων είναι προβληματικός».

Ο Πήτερ είναι επιχειρηματίας που ζει και δραστηριοποιείται στο Μπρίσμπεϊν και απόφοιτος του Τμήματος Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Σίδνεϊ. Κοιτάζει τα χιλιάδες βιβλία που κυκλώνουν το γραφείο του καθηγητή Καραλή και λέει πειστικά πως, ανάμεσά τους, θα μπορούσε να περάσει αρκετά χρόνια από τη ζωή του. Σπούδασε οικονομικά και εργάστηκε για δέκα χρόνια πριν αποφασίσει να επιστρέψει στο πανεπιστήμιο, όπου θα έρθει σε επαφή με την ελληνική λογοτεχνία, τον Καβάφη και τον Σεφέρη.

Αυτό που ενώνει τους τρεις άνδρες είναι ο κοινός στόχος όχι μόνο να διασφαλίσουν την επιβίωση και τη συνέχεια του τμήματος αλλά και να συνεχίσει αυτό να παράγει σημαντικό επιστημονικό και ερευνητικό έργο. Η δωρεά του Πήτερ Ποντίκη, που σε ορίζοντα 4 χρόνων θα φτάσει τα 200,000 δολάρια, είναι προς αυτή την κατεύθυνση.

Είναι λυπηρή η διαπίστωση ότι το μοναδικό Τμήμα Νεοελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών στο παλαιότερο πανεπιστήμιο της Αυστραλίας και ένα από τα καλύτερα του κόσμου δεν έχει αγκαλιαστεί και χρηματοδοτηθεί επαρκώς από τους Ελληνοαυστραλούς πολυεκατομμυριούχους ή τους συλλογικούς φορείς,

που σταδιακά αλλά σταθερά σβήνουν και βλέπουν τις

(Α-Δ) Αντώνης Δρακόπουλος, Πήτερ Ποντίκης, Βρασίδης Καραλής.

(Α-Δ)
τή το
λιπο
Νεοε

περ
τάπι
σειό
ντες

Αν
ελλ
ρίσε
αυτ
που
λάδ
παρ
παρ
μα
ίδια
μην

Η σ
μαθ
«Ο
τού